

Reakcija OHR-a na napade na IMC

Ured Visokog predstavnika zeli istaci da su nedavne izjave mnogih Vladinih duznosnika vezane za Nezavisnu komisiju za medije u cjelosti neprihvatljive.

IMC je bila prva komisija osnovana prema clanu II (8) Aneksa 10 Daytonskog sporazuma za mir, kojoj su dodjeljene siroke ovlasti u oblasti medija. Kako stoji u Odluci Visokog predstavnika od 11. juna 1998. godine, IMC ce pored ostalog:

“...uspostaviti regulatorni rezim za elektronske i druge medije u Bosni i Hercegovini i kreirace odgovarajuce strukture kako bi se ispunila ova obaveza.” (clan 2 Odluke)

“...izdavati dozvole svim elektronskim medijima..” (clan 5, alineja I)

“...utvrditi naknade za dozvole...” (clan 5, alineja V)

“...upravljati i dodjeljivati frekvencijski spektar u svrhe emitiranja...” (clan 5, alineja III)

Odluka Visokog predstavnika da uspostavi IMC sa njenim mandatom da regulira emitiranje je u cjelosti prihvacena od strane PIC-a, na sastanku odrzanom u Madridu, koji smatra da je rad IMC-a od krucijalne vaznosti za izgradnju pravnih temelja za medije u skladu sa najboljom medjunarodnom praksom.

Stoga IMC, u pokusaju da utvrdi strukture cijena za dodjelu frekvencija, u cjelosti djeluje u skladu sa svojim mandatom. Ovaj stav je dodatno osnazen pravnim misljenjem OHR-a od 01. novembra 1999, u kojem je jasno utvrdjena nadleznost drzave BiH u pogledu medija uopce, a posebno u pogledu reguliranja spektra frekvencija i dodjele dozvola za emitiranje. U misljenju jasno stoji da su to drzavna pitanja a ne

entitetska.

Ured Visokog predstavnika u potpunosti očekuje od ovih vladinih dužnosnika da ispostuju ovo pravno mišljenje, kao i odluku Visokog predstavnika od 11. juna 1998. godine. Ured Visokog predstavnika u budućnosti očekuje kooperativniji odnos sa organima vlasti Entiteta u vezi sa ovim pitanjima.